

ба-Меца влѣзла въ кѣщи, коша съ стареца се откъсналъ и падналъ върху мечката. Тя се уплашила и избѣгала въ гората.

Бухалъ и заякъ

Л. Толстой

Мръкна се. Бухалитѣ запрехвъркваха изъ гората да търсятъ ловъ.

Скокъ-скокъ-скокъ — изкочи единъ заякъ на полянката и започна да се оглежда. Стариятъ бухалъ поглежда заяка, па кашна на единъ клонъ.

Единъ младъ бухалъ му каза:

— Защо не уловишъ заяка?

— Не е по силитѣ ми, . . . голѣмъ е . . . Ще се вцепишъ въ него, а той ще те замъкне въ гжсталака, — каза стариятъ бухалъ.

— А азъ ще се хвана съ единия кракъ за нѣкое дърво и не ще може да ме замъкне въ гжсталака, — рече младиятъ.

И той се спусна върху заяка, вцепи се съ единия си кракъ за гърба му, така че цѣлитѣ нокти се впиха въ месото, а другиятъ кракъ приготви да се хване за нѣкое дърво.

Заякътъ помъкна бухала. Той се хвана съ другия кракъ за едно дърво и си помисли:

— Нѣма да ми избѣгашъ.

Но заякътъ се дръпна силно и разкъса бухалътъ на две: единиятъ кракъ остана на дървото, а другиятъ на гърба на заяка.

На другата година единъ ловецъ уби този заякъ и се доста зачуди, когато видѣ на гърба му зарастналитѣ нокти на бухала.